

[Kirsten Jacobsen]

For mig virker det fuldstændig bagvendt, at man ikke kan få lån til det, der er normalt, men at man ved hjælp af et lovforslag med en statsgaranti kan få lån til noget, der er unormalt. Dermed være ikke sagt, at der ikke skal gives lån til forsøg, eller at der ikke skal gøres noget for at få forsøg i gang; det belyser bare, hvor bagvendt hele denne problemstilling er strikket sammen. Og Fremskridtspartiet har mest lyst til at sige nej, men da vi erkender problemets alvor, vil vi godt være med til at drøfte i udvalget, om man kan finde en anden model, som løser problemerne, som de er skitseret – for vi er i og for sig enige med regeringen i, at der er problemer – men hvor man altså ikke risikerer at komme i den tåbelige situation, at der kan ydes lån til noget, bare det er unormalt nok, hvorimod der altså ikke kan ydes lån til det normale.

Det er altså nogle af grundene til, at vi i udvalget vil se på dette her og se, om vi ikke i fællesskab kan finde en model, som giver det samme resultat, uden at den skal baseres på en statsgaranti, som vi jo altså også af ideologiske grunde – hvis det er tilladt at sige sådan noget – ikke har det ret godt med.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Det er til fru Kirsten Jacobsens bemærkning om, at man her altså satser på det unormale, og at man ikke tager fat på problemerne ved det normale:

Det, der er begrundelsen for, at man foreslår en garanti, og at vi fra Socialdemokratiets side også bakker en sådan garanti op, er selvfølgelig, at der netop er tale om noget unormalt, at der er tale om eksisterende problemstillinger, hvor låneproblemerne netop begrundes med, at det set i almindelighed er unormale byggerier.

Der kan f.eks. være tale om efterskolebyggeri, hvor det drejer sig om en efterskole, der ligger ude på landet, hvor alternativ anvendelsen efter realkreditinstituttets opfattelse er lig nul og man derfor ikke er interesseret i at gå ind med et lån, selv om der også er statslån i sammenhængen.

Noget andet, der er unormalt, drejer sig f.eks. om byggeri, som private gerne vil gennemføre for at prøve at bo på en anden måde, med nogle andre byggematerialer som grund-

lag og med nogle andre, mere ressourcebesparende måder at bruge ressourcerne på. Her skønner realkreditinstituttet måske, at disse huse netop af den grund sikkert ikke kan handles – ikke på grund af deres beliggenhed og ikke på grund af, hvordan markedet i øvrigt ser ud for f.eks. parcelhuse i dette område, men fordi de præcis er indrettet med nogle teknikker eller bygget med nogle byggematerialer, som er lidt usædvanlige i forhold til et normalt parcelhus. Derfor tør man ikke gå ind med et lån, for man siger: Her er sikkert ikke et marked, eller der er et meget begrænset marked, og derfor vil et salg på et senere tidspunkt være vanskeliggjort.

Det er jo begrundelserne. Derfor har vi sagt: Her er nogle formål, vi ønsker at fremme. Og derfor spørger vi: Hvad er metoden så?

Der er sådan set kun én vej set fra vores synspunkt, og den er at forsøge med en garanti for de yderste kroner og dermed måske få et incitament frem.

Vi nærer ikke forventninger om, at en garanti af denne karakter kan fremme realkreditbelåninger i områder, der efter realkreditinstitutternes opfattelse er forbundet med risiko på grund af deres beliggenhed.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg forstår godt, at det ikke er det, der er grunden til, at regeringen fremsætter dette forslag. Men det virkelige liv er nu engang sådan, at man med dette lovforslag i hånden blot kan gå ud i de femten kommuner i Nordjylland og sige til bygherrerne: Vi læser lige op her, hvad det er, I skal gøre. I kan vælge at lave en anden bygningsudformning eller nogle andre drifts- eller vedligeholdelsesmetoder eller i og for sig en anden byggemetode, eller I kan lave en eller anden økologisk løsning. Hvis I gør det, kan I få statsstøtte til den yderste del af lånet, for så er det et unormalt byggeri – det står i lovforslaget, kan jeg sige til fru Sonja Mikkelsen – og har man statsgaranti for den yderste del af lånet, er fru Sonja Mikkelsen vel enig med mig i, at man ikke får nej i realkreditinstituttet?

For gør man det, behøver vi jo ikke at vedtage dette forslag, for så er det jo ligegyldigt. Får man nej under alle omstændigheder, hvad skal vi så med forslaget? Derfor må konklusionen være, at man med dette forslag i hånden får ja.